

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

omstændigheder fandt regeringen det naturligt at tage de faldne udtalelser til efterretning og stille spørgsmålet i bero, til forbundenes endelige regnskaber var aflagt.

Det ærede medlems spørgsmål giver mig anledning til at sige, at regeringen er villig til allerede nu at gøre spørgsmålet til genstand for orienterende forhandling under de former, der kan findes hensigtsmæssige, f. eks. ved forhandling med partiformændene. Ved en sådan drøftelse kan man bl. a. tage stilling til, om man vil vende tilbage til regeringsforslagene, eller om de økonomiske betæneligheder, der dengang fremførtes, stadig er til stede.

Jeg kan endelig tilføje, at dette svar også dækker den højtærede boligministers synspunkter.

Anders Andersen: Jeg takker den højtærede handelsminister for svaret. Jeg må erkende, at jeg ville have været mere tilfreds, hvis ministeren havde givet udtryk for sin villighed til at fremsætte lovforslag i det høje ting — jeg fik jo den opfattelse, at det kun var en orienterende drøftelse, ministeren ville gå med til.

Jeg vil gerne som et tillægsspørgsmål spørge den højtærede minister, om ministeren er villig til, i det omfang det er muligt, at medvirke til, at tilbagebetaling af pengene til forsikringstagerne finder sted — jeg synes, det har en vis interesse. For mig stiller det sig sådan, at det ikke i første række er et spørgsmål om de 16—17 mill. kr., men først og fremmest er et spørgsmål om ret og rimelighed over for den danske befolkning.

Ministeren for handel, industri og søfart

(*Lis Groes*): Jeg vil hertil for det første sige, at jeg i mit svar udtrykkelig gav til kende, at jeg var forhandlingsvillig. For det andet: hvad angår spørgsmålet om tilbagebetaling af midlerne, så ved det ærede medlem jo udmærket godt, at det spørgsmål blev nøje drøftet under udvalgsbehandlingen, og at man dengang ikke fandt mulighed for en sådan tilbagebetaling; derfor blev lovforslagene taget af bordet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Johs. Christiansen* til socialministeren:

„Vil ministeren medvirke til en rabatordning for invaliderentemodtagere ved kørsel på danske jernbaner?“

Johs. Christiansen: Det var åbenbart en god idé, man virkelig gjorde sidste vinter, da man lod ældre mennesker rejse for halv pris med DSB i trafiksvage perioder. Man gav disse medborgere adgang til rejser, som de af økonomiske grunde måske ellers slet ikke kunne have foretaget. Samtidig tyder erfaringerne på, at DSB havde glæde af ordningen set ud fra et forretningsmæssigt synspunkt. Ordningen, der kun gjaldt i 2 vinter måneder, er nu, så vidt mig bekendt, gennemført for en længere periode. I den anledning er det, jeg har spurgt den højtærede socialminister, om han ikke kunne tænke sig at medvirke til en sådan udvidelse af denne fortræffelige ordning, at den kommer til at omfatte også invaliderentemodtagerne.

Baggrunden for mit spørgsmål er i øvrigt den omstændighed, at invaliderne i årtier har delt kår og rettigheder netop med aldersrentemodtagerne inden for rammerne af en fælles lovgivning. Følelsen af at være samfundsmæssigt ligestillet med de gamle har derfor ganske naturligt fæstnet sig mere og mere hos invaliderne, og forstået herudfra måtte disse naturligvis føle det som en skuffelse, at ordningen med den billige kørsel, der automatisk inddrog aldersrentemodtagerne under sig, afskar de invalider, som ikke er fyldt 65 år. Så sent som for en måned siden rettede De samvirkende Invalideorganisationer en henvendelse herom til trafikministeren; men de fik det svar, at ordningen udelukkende var af forretningsmæssig art og ikke socialt motiveret. Rent formelt er der jo ikke noget at indvende imod dette svar, bortset fra at det kan forekomme lidt uforståeligt, hvorfor det ikke skulle være lige så forretningsmæssigt frugtbart at køre til nedsat pris for invalider som for dem, der er fyldt 65 år. Men under alle omstændigheder er stillingen jo den, at invaliderne i bevidstheden om, at de på alle andre områder er ligestillet med aldersrentemodtagerne, faktisk føler sig tilsidesat.

Det er det, jeg har ønsket at henlede den højtærede socialministers opmærksomhed på